

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.260 van 20 juni 2002
in de zaak A. 122.321/XII-3570.**

In zake : de NV BOUWONDERNEMING VOORUITZICHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. De Wolf,
kantoor houdende te Maarkedal,
Etikhovestraat 6

tegen :

de NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE
SPOORWEGEN (NMBS),
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'Hooghe en M. Gelders,
kantoor houdende te Brussel,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Bouwonderneming Vooruitzicht op 11 juni 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “volgende beslissing van verwerende partij dd. 29 mei 2002 :

De wet van 11 april 1994 waarnaar U verwijst is in casu niet van toepassing omdat de NMBS niet opgetreden is in de uitoefening van haar taken van openbare dienst. Wij herhalen dat uw bieding minder interessant was dan deze van de firma waarmee een verkoopsovereenkomst werd afgesloten.

Aangezien deze terreinen betrokken zijn in de bieding van Alcatel en wij begrepen hebben dat U ook meedingt met andere terreinen, moet U begrijpen dat wij de nodige confidentialiteit moeten in acht nemen.

Wij kunnen derhalve niet ingaan op uw vraag en wensen hier verder geen briefwisseling meer over te voeren”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij vraagt :

“aan verwerende partij de verplichting te horen opleggen om binnen een termijn van één (1) werkdag volgend op het tussen te komen arrest van uw Raad, over te gaan

tot het overmaken aan verzoekende partij van volgende documenten opgesteld en/of ontvangen n.a.v. de verkoop van de terreinen :

1. de offerte van de gekozen inschrijver, Kaïros nv;
 2. het beoordelingsverslag waarin de waardering van de onderscheiden biedingen is opgenomen;
 3. de verkoopovereenkomst zoals door verwerende partij (volgens haar verklaringen) afgesloten met Kaïros nv; en
 4. alle andere bestuursdocumenten die eventueel door verwerende partij werden opgesteld n.a.v. voornoemde bevragsings- en biedingsprocedure.
- Het tussen te komen arrest houdende de voorlopige maatregelen met dwangsom te betekenen aan verwerende partij;
 - Het tussen te komen arrest onmiddellijk uitvoerbaar te verklaren overeenkomstig artikel 16, laatste lid, van het Koninklijk Besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;
 - De kosten van de procedure ten laste te leggen van verwerende partij”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 12 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 juni 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. De Wolf, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaten D. D'Hooghe en M. Gelders, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de verwerende partij excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat er te dezen vooralsnog geen noodzaak bestaat om over deze aangevoerde excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties slechts noodzakelijk zou zijn indien zou blijken dat de

grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, hetgeen hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling te dezen de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom moet worden behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekster omtrent het nadeel betoogt hetgeen volgt :

“Die voorwaarde is in voorliggend geval evident vervuld. Verzoekende partij ziet zich immers als gevolg van de bestreden beslissing het recht ontzegd om kennis te nemen van het beoordelingsverslag dat door verwerende partij is opgesteld n.a.v. het bekomen van de onderscheiden biedingen. Hierdoor wordt aan verzoekende partij de mogelijkheid ontnomen om de wettigheid van de beslissing, zoals meegedeeld bij aangetekend schrijven d.d. 25 april 2002 te beoordelen.

In een beschikking d.d. 1 februari 2002 (stuk 18) heeft de heer Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg evenwel geoordeeld dat het beoordelen van de gebeurlijke wettigheid van de tussengekomen gunningsbeslissing buiten haar rechtsmacht valt. M.a.w., de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat het voor verzoekende partij onmogelijk is om te beoordelen of zij door verwerende partij op een correcte wijze werd behandeld in het kader van de door verwerende partij georganiseerde biedingsprocedure.

In haar arrest nr. 103.047 van 31 januari 2002 heeft uw Raad geoordeeld dat, bij het beoordelen van een schorsing van een bestreden beslissing, dient nagegaan te worden of een dergelijke schorsing de verzoekende partijen in een door hen gewenste betere procespositie zouden brengen.

In het voorliggend geval is evident aan deze voorwaarde voldaan : door de gevraagde schorsing en het inwilligen van het opleggen van een dwangsom aan verwerende partij, zoals bij afzonderlijk verzoekschrift gevorderd, zal verzoekende partij de mogelijkheid hebben om alsnog tijdig een annulatieprocedure, eventueel een schorsingsprocedure, bij uw Raad in te dienen. M.a.w., een schorsing door uw Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing zal verzoekende partij niet enkel in een betere procespositie brengen, meer nog, alleen door een schorsing bij

uiterst dringende noodzakelijkheid zal verzoekende partij nog in de mogelijkheid zijn om tijdig bij uw Raad een schorsings- en/of vernietigingsvordering in te dienen”;

Overwegende dat het ingeroepen nadeel een bijzonder nadeel is, met een “processueel” karakter, meer bepaald het feit dat de verzoekende partij naar zichzelf stelt, “mogelijkheid wordt ontnomen” om de wettigheid van een “gunningsbeslissing” te beoordelen; dat het hier de “gunning” betreft die tot een verkoopsovereenkomst van gronden heeft geleid, op 11 maart 2002, tussen de verwerende partij en de NV Kairos, medegedeeld aan de verzoekende partij bij aangetekende brief van 25 april 2002; dat de verzoekende partij daarbij de bedoeling uitdrukt tegen die “gunningsbeslissing” bij de Raad van State een schorsing van de tenuitvoerlegging en een nietigverklaring te vorderen;

Overwegende, wat de voorgenomen vordering tot schorsing betreft, niet wordt ingezien welk nuttig effect dergelijke schorsing zou kunnen hebben, nu het nadeel dat de verzoekende partij wil aanvoeren, namelijk de definitieve onmogelijkheid om koper van de voornoemde gronden te worden, niet zal worden geweerd door de schorsing van de voormelde gunningsbeslissing die de voornoemde overeenkomst laat bestaan, aangezien het tot de uitsluitende bevoegdheid van de hoven en rechtbanken behoort om de uitvoering van een overeenkomst te schorsen; dat de te dezen gevraagde schorsing aldus geen dergelijk voordeel zou bijbrengen aan de procespositie van de verzoekende partij, wat de voorgenomen schorsingsprocedure betreft, dat het zou toestaan daarop de gevraagde schorsing te steunen; dat het ingeroepen nadeel daartoe te hypothetisch is;

Overwegende, wat de voorgenomen vordering tot nietigverklaring betreft, dat de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de mogelijkheid om die vordering tot nietigverklaring in te stellen niet beïnvloedt; dat het sinds de kennisname van de “gunningsbeslissing” de verzoekende partij, en zulks tot op heden, vrijstond een dergelijke vordering in te stellen; dat mindere informatie betreffende de motieven van die “beslissing” de voornoemde vordering zelf niet in de weg staat; dat overigens de annulatieprocedure voor de Raad van State in de mogelijkheid voorziet om daarin nieuwe middelen te ontwikkelen op grond van gegevens die uit het administratief dossier blijken; dat het nadeel dat betreffende de voorgenomen nietigverklaring wordt ingeroepen dienvolgens, hetzij niet bestaat, hetzij in elk geval niet het rechtens vereist ernstig en moeilijk te herstellen karakter vertoont;

Overwegende dat aldus aan de derde van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen; dat daaruit volgt dat eveneens de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom dienen te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het bepalen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juni 2002, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.